

MISTRAL
UTAZÁSI IRODA
6000 Kecskemét, Zimay u. 16.
Tel./Fax: 76/481-614

SÍAJÁNLATOK - NYÁR A TÉLBEN

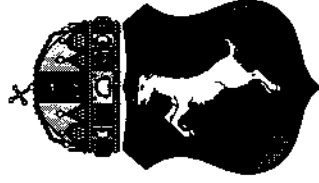
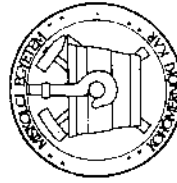
SZLOVÉNIA - CERKNO****	2000.12.27-01.02.	7/6	86.900,-Ft/6/FP
	2001.01.28-02.03.	7/6	59.900,-Ft/6/FP
			+ 6 napos sárírlat
SZLOVÁKIA - SABINOV	2001.03.03-03.31.	7/6	59.900,-Ft/6/FP
	2000.12.27-01.02.	7/6	+ 6 napos sárírlat
	2001.01.02-03.03.	6/5	24.500,-Ft/6/FP
- KROMPACHY szabadon választott			14.950,-Ft/6/FP
			+ busz 6.000,-Ft
			2.100,-Ft/6/6/ap.
OLASZORSZÁG - VAL DI FIEMME***	2001.01.20-03.03.		8.800,-Ft/6/6/FP
AUSZTRIA - VILLACH****	2001.01.06-03.11.	6/5	16.500,-Ft/6/ap.
FRANCIAO. - SUPERDEVOLUY	2001.03.10-17.	10/7	47.200,-Ft/6/ap./
			6 napos sárírlat.+busz
DOMINIKA***	2000.10.25-	16/14	199.900,-Ft/6/all inclusive
KENYA***	2000.11.12-11.26.	14 éj	284.900,-Ft/6/Tp
	2000.11.26-12.25.	26 éj	284.900,-Ft/6/Tp

Alles super.

DALOSKÖNYV

II. Hagyományápoló Szakestély, Kecskemét

2000.

2000. október 14.

Köszöntő

Mélyen tisztelt kecskeméti Hagymányápoló Szakestély!

Kedves Vendégeink!

Kedves Miskolcon és Sopronban végzett Barátaink!

Köszönjük a miskolci és soproni Alma Mater, melyet örökre szívünkbe zártunk! Az elmúlt év novemberében a „Miskolci Gépészekért Alapítvány” támogatásával, a kuratórium tagok aktív közreműködésével szerveztük meg az „Első Kecskeméti Hagymányápoló Szakestély”-t, mellyel a Miskolci Egyetem 50 éves jubileumát ünnepeltük. Már ekkor kézenfekvőnek látszott a folytatás szükségessége, de csak az első rendezvény sikere, a résztvevőktől kapott pozitív visszhang után született döntés:

Kecskeméten hagyományt kell teremteni!

A mai „Második Kecskeméti Hagymányápoló Szakestély” ennek jegyében szerveződött. A szervezés során elhatározásá érett bennünk a gondolat, hogy a szakestély résztvevőinek körét kibővítsük és a Miskolcon végzetek mellett meghívjuk a Sopronban végzett memőköket is, hiszen gyökereink között, hagyományaink egy főről fakadnak. Az előző évi rendezvényünk után volt aki szóvá tette, hogy ez nem igazi szakestély, hiszen nem egész estét betöltően és nem a szigorú házszabályok szerint zajlott le. Való igaz! De mi nem is erre törekedtünk, hiszen a résztvevők kor szerinti megoszlása igen nagy szórást mutatott. Volt aki egy, volt aki 45 éve végzett és ezért a szakestély nem ugyanazt jelentette mindenkinek. Szakestélyünk célja egyrészt visszaidézni az Egyetemen elítölt nehéz, de mégis csodálatos évek emlékét, tisztelni Alma Materünk előtt és visszaemlékezni a hál' Istennek még közöttünk lévő tanárainkra, diáktársainkra és az eltávozottakra, másrészt új szakmai és emberi kapcsolatokat szerezni, a régiakat feleleveníteni és elmélyíteni. Bízunk abban, hogy rohanó és emberi kapcsolatokat porbatipró világban egyre többen felismerik, milyen nagy szükségünk van a kapcsolatok ápolására és arra, hogy tartozzunk valahová.

Reméljük a résztvevők létszáma évről évre nő és sikerül olyan hagyományt teremteni, melyről a minket követő fiatalok is elismeréssel szólnak, hiszen értékeink ápolása és megőrzése vezérli tevékenységünket.

Kecskemét, 2000. október 14.

Fodor András sk.
kuratórium elnöke

Tartalomjegyzék

Sza-sza-szakestély.....	4. old.
Elnökválasztó.....	6. old.
Dal az elnökhöz.....	7. old.
Præses dala.....	9. old.
Bányászhimnusz.....	11. old.
Erdészhimnusz.....	13. old.
Kohászhimnusz.....	15. old.
Gépészhimnusz.....	17. old.
Vendégköszöntő.....	18. old.
Főhajítás a túlvilágra.....	19. old.
Boldogtalan az az anya.....	20. old.
Szép kis város Selmecbánya.....	21. old.
Brennbergi nóta.....	22. old.
A pápa és a szultán.....	24. old.
A pince mélyén.....	26. old.
N.N. iszik most.....	29. old.
Pompás feckő.....	30. old.
Fényesebb a nap sugára.....	32. old.
Krampampuli.....	34. old.
Öreg diák dala.....	37. old.
Gaudeamus igitur.....	39. old.
Ballag már a vén diák.....	42. old.
Tisztelet a bányász szaknak!.....	43. old.
Aki bányász akar lenni.....	45. old.
A miskolci egyetemen.....	46. old.
Bunfálva.....	47. old.
Lehullott a bükkfa erdő levele.....	49. old.
Öntésnóta.....	51. old.
Koccints! Selmecünk éljen.....	53. old.
Valelans nóta.....	56. old.
Steingrubeni induló.....	57. old.
Pirzik, porzik.....	58. old.
Házirend.....	59. old.

Sza-sza-szakestélyt

Sza-sza-szak-es-télyt tar-tunk ma vi-dám dí-á-kok,

csi-nál-junk es-téjt, csak fúj-já-tok,

E- dí- te bí-bi-te col- le- gi-a- les,

pos-mul-ta sae-cul- la po-cu-la nu-la.

2. A tanár urak

Nem tartnak ma előadást;

Kezdjük hát gyorsan

Meg az ivást.

ref:

3. Hol van a jókedv?

Sörben van duli-duli-haj!

Hol van a jókedv?

Sörben van haj!

ref:

4. Nyeljük hát vígan

Korsónkból, míg meg nem unjuk;

Talán majd később

Abbahagyjuk...

ref:

5. Sok jót tett Ceres

Az árpatermés istene;

Méltó ő, hogy,

Isten éltesse!

ref:

L

6. Apolda küldött

Dohányt és tubákat nekünk,

Tömd meg pipád, és

Tartsál velünk!

ref.:

7. Jól él a Firma;

Alszik, mulat, dalol s szeret,

Sopronból menni

Egy sem siet...

ref.:

8. A házasságban

Majd minden másképpen leszen,

De hogy én mossak,

Azt nem hiszem!

ref.:

9. Vigadjunk együtt

Addig, míg tart ez a cézó,

S hátra van még sok

"Voceem precol"

ref.:

Szöveg : C.W. Kindleben 1781.

Dallam : 1818 előtt.

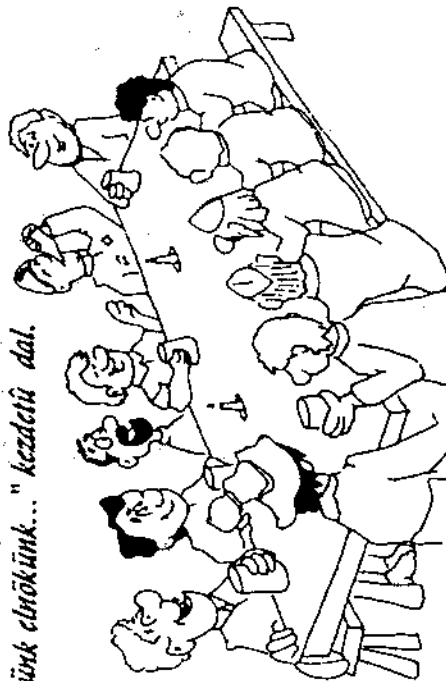
Fordító : 1931 előtt.

Selmec 1953. A szakestélyt bevezető, közismert dal. Míg

a Cantus praeses énekli, a résztvevők a helyükre ülnek, és

egyre többek kapcsolódnak be. Ezt követi a "Nincs még

nékünk elnökünk..." kezdetű dal.

Elnökvasztó

Nincs még né-künk El-nő-künk, El-nő-künk, El-nő-künk,

Nincs még né-künk El-nő-künk, El-nő-künk, El-nő-künk,

Nincs még né-künk El-nő-künk, El-nő-künk, nincs még né-künk El-nő-künk!

2. Majd lesz né-künk Elnökünk...

Több humoros ajánlás után, a megfelelő személy nevének bekidítását a szakestély hangos vívással hagyja jóvá. A Praces "Tisztemet tisztelettel átvesszem!" felkiáltással veszi fel a szalagot.

Ezután követezik a:

3. Van már né-künk Elnökünk...

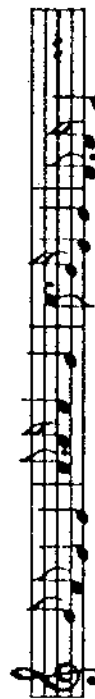
A Gyulai Zoltán szerkesztette gyűjteményben (1905) jelent meg először. Német eredetű. Éneklése magyarul 1910 óta bizonyítható, korábbi német előfordulása a múlt sz. közepé.

Dal az Elnökhöz

Cim-bo-ra, most rád kő-szönt-jük a leg-el-ső po-ha-ratl

A ba-rát-ság él-jen köz-tünk, míg a ha-tál el-ra-gadi

Ha té-ged visz el, én te-met-lek el; ha en-gem visz el,

te-mess majd te el! Cim-bo-ra, most rád kő-szönt-jük

va-la-meny-nyi po-ha-ratl! S ha majd rád hant bo-rul mi

hú u-tó-do-dul vés-sük sír-kő-ved-re fel! Mit itt bo-

rit a rög, a ba-rát-ság szent, s ő-rökl Mit itt bo-rít a rög:

a ba-rát-ság szent, s ő-rökl!

Fordító: Palmar Kálmán 1931.

A dal másik fordítása .

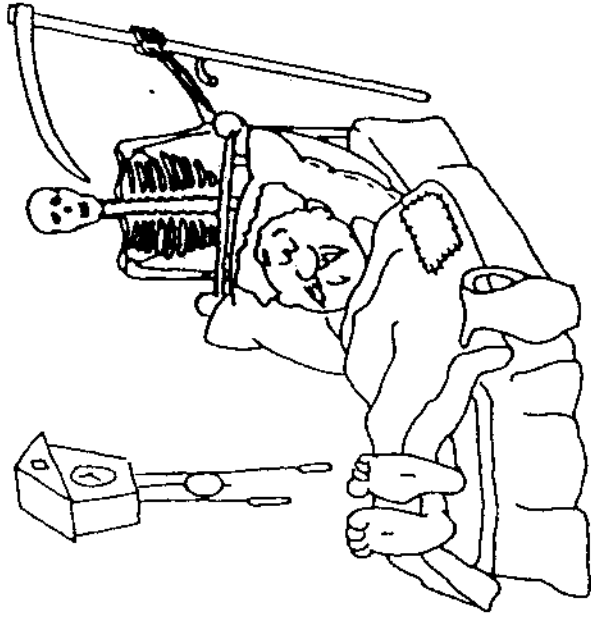
Élj sokáig hű pajtásom,
 És ne féjted a halált!
 Ami nedő e pohárban,
 Minden cseppje téged áld.
 Szívemet adom pajtás szívedért,
 Hűségünk pajtás a síng kísér.
 Élj sokáig hű pajtásom,
 És ne féjted a halált!
 S ha majd a sír elnyel,
 Hű testvérségünkkel
 Fejtádra írjuk fel:
 // Bár elvitt a halál,
 Szívünk mégis rád talál! //

Fordító : ismeretlen 1938.

Selmecbánya 1870. Valószínűleg selmeci eredetű, régi diákdal. Mint ezek között a legfontosabb, 1931-ig a nótáskönyvek első dala volt. A dal az elhőköl közfelfeléállással megválasztó - Vívát! - után automatikusan következik (melyet a Cantus(ok) énekelnék a Praeses tiszteletére) és a legelső pohár valójában csak az első hivatalos pohár.

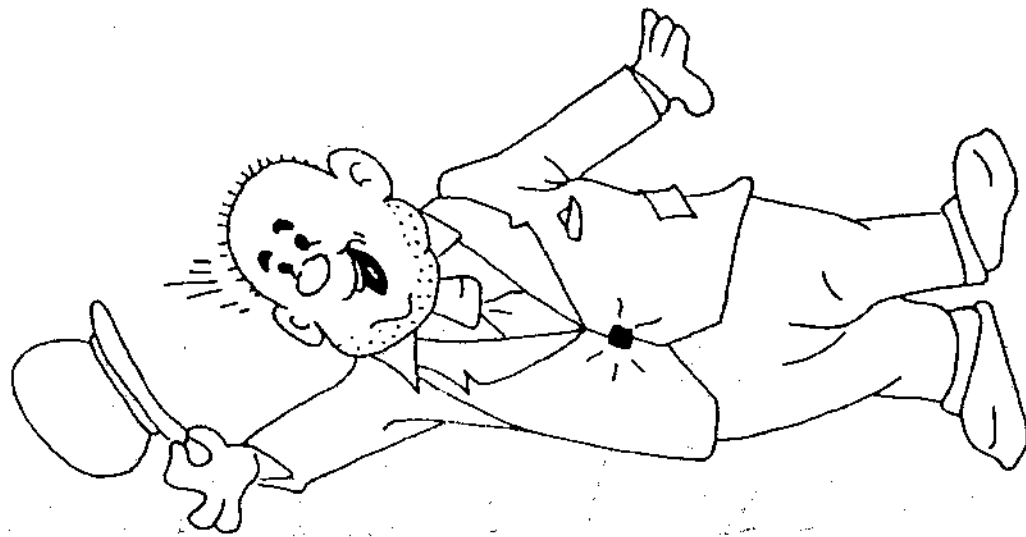
Praeses dala

tak; mu-las-sa- tok, 1. vi- gá-d-ja- tok! Ha
 2. ne sír-ja-tok!

Sopron 1921.

Eredetét nem ismerjük. Szakestélyeken "A cimborá ma rád köszöntjük" című dalt követő évek után a szakestély laúll, az évek állva, vagy nevében a Cantus Praesens szokta énekelni viszonzás képpen.

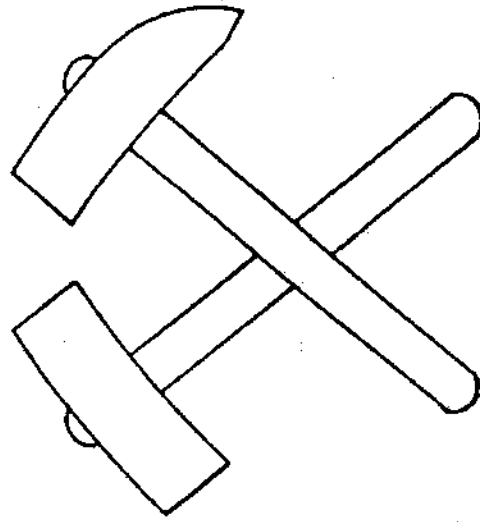
Bányászhimnusz

Sze-ren-cse fell! Sze-ren-cse fell! I-lyen a bá-nyász
é-le-te. Vá-rat-lan vész ro-han-ja meg, mint
bérc-te-lőt a fer-ga-leg. Mem-kincs u-tán só-vát-gok én. Bá-
nyász kis-lányt ó-haj-tok én. Bá-nyász kis-lányt ó-
hajt szí-vem, ki szí-vé-ben bá-nyász le-gyen. És hogy-ha majd a
föld ö-lé-ben vég-d-rán-kat él-jük, is-ten ke-zé-ben é-le-lünk ő
meg-sz-git re-mél-jük! Ste kis-le-ány ne bán-kód-jál bá-
nyász-ként hal-ni szép ha-lált! E-gek be-száll-la-ni fel, fel!

Sze-ren-cse fell! Sze-ren-cse fell! Sze-ren-cse fell!

A dallam első részét Szerdahelyi József és Vachot Imre "A bányarém" című regényes daljátékából (1855) vették át, második része pedig a Felső-Szilésiában a XIX. sz. eleje óta ismert "Schon wieder tönt vom Thurm Schachte herr..." ún. tarnowitzi bányaószdal dallama.

Első írott nyomát (a teljes Vachot féle magyar szöveget) már egy 1853-as selmői emlékkönyvben olvashatjuk, de mai formájában először csak 1905-ben Tassonyi Ernő könyvében (Aki a párját keresi) találjuk meg.

Erdészhimnusz

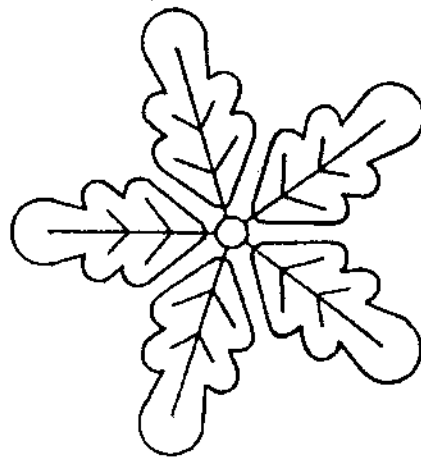
Er- dősz va-gyok, cse- des ta-nyám er- dő mé-lyé-ben áll, ho-
vá csak far- kas és ma-dár, sze- lid kis őz ta- lál. Fe-
led- ve rég a kül-vi- lág, cse- des az é- le- lem és
mé- gis meg- seb- zé szí- vem az é- gő sze- re- lem, és

2. A bíborszínű alkonyat
Te rólad mond mesét.
Neved dicséri a madár,
Ha zengi énekét.
Ábrándos álmokat mesél
Az esti csönd s magány...
//Epedve sügom nevedet
Minden bús éjszakán//

3. Bükkfák smaragdja sápadoz
 Halk őszi lombokon,
 Ha ballag már a vén idő
 Az őszi lombokon.
 Eltávozóban int felém
 Szerelmem s életem
 // Örökre nyugodalmat ad
 Az erdő nekem. //

Szöveg : J. Schorber 1826.
 Fordítás : 1900 előtt

Szecsényi 1870.
 A dal valószínűleg erdélyi származású.

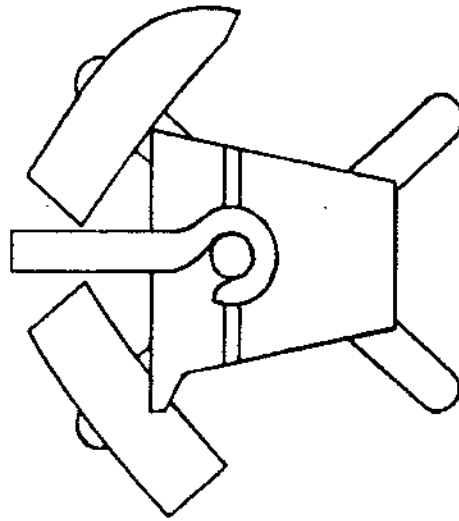

Kohászhimnusz

E rop-pant szé-les vi-lá-gon, a mer-ce csak el-jut a hír,
 ri-tyeg ro-tyog a ko-hó, iz-za-nak az ér-cek a ko-há-szok
 mun-ká-já-tól zen-ge-nak a bér-cek. Zúz-zad az ér-cet
 ne-me-sítsd a fé-met, kell ez a hon-nak te de-rék ko-hász !
 Fel a ko-há-ra ! Ér-cet be-le ! Fel a pő-rőly-lyel ! Süjts le ve-le !

Ebben a formájában csak magyarul és 1933 után ismert. Két német kohászdal fordításából szerkesztette össze Ruzsinszky László. Az eredeti dalok : " Es ist Dörflein so klein " (Schwe 1870) és a "Semiede das Eisen " (Sopron 1921)

A 3-4. sor énekése közben és ezek ismétlésekor szokás az íveket negyed, vagy fél ütemre kocogtatni, ami kedvesen idézi a kalapácsütések zaját.

Gépész himnusz (miskolci)

Tes-té-nek pusz-ta e-re-lé-vel, ve-ri-ték-kel és két-ke-zé-vel

rő-vid él-tét pusz-tít-va, haj-t-va, így dol-go-zott az em-bér

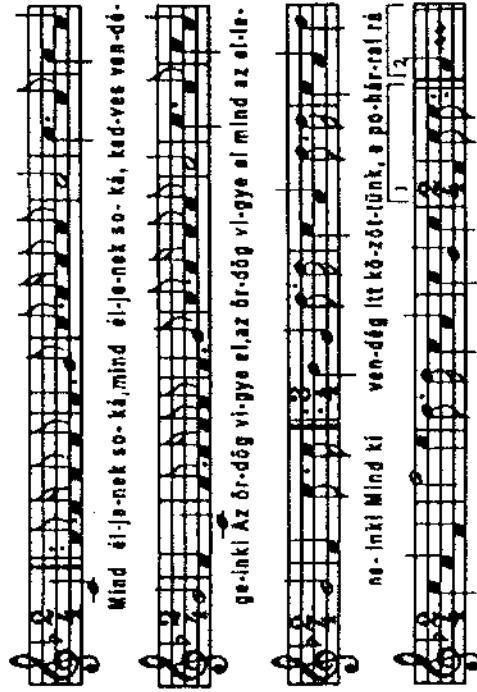
haj-dán. Gé-pész! Bűsz-kén ledd é-le-le-d er-re: Adj szer-
szá-mot a dol-gos ke-zek-be! Meg-sok-szo-roz-za az e-rőnk!

Te-remt-ve bol-dog, szép jő-vőt! Meg-sok-szo-roz-za az e-rőnk!

Te-remt-ve bol-dog, szép jő-vőt!

2. Az éktől a számlítógépig,
Sötétségből a fényes éjig.
Te vezetted gépész a társad,
Így győz az ész, az erő s akarat!
ref.:
3. Az első ékkel, emelővel,
Harcra keltünk tudással, ésszel,
Megtörni a vad természetet,
Szolgánkká téve vizet, tüzet.
ref.:

Vendégköszöntő

Mind él-je-nek so-ká, mind él-je-nek so-ká, ked-ves ven-dé-ge-in-ki Az ör-dög vi-gya-el, az ör-dög vi-gya-el mind az él-je-ne-in-ki Mind ki ven-dég itt kö-zöt-tünk, a po-lár-ra! rá kö-zöt-tünk. Ház né-pé-vel e-gyütt él-je-n so-ká! Mind ki kél

Fordítás : 1931 előtt.

Másik fordítás :

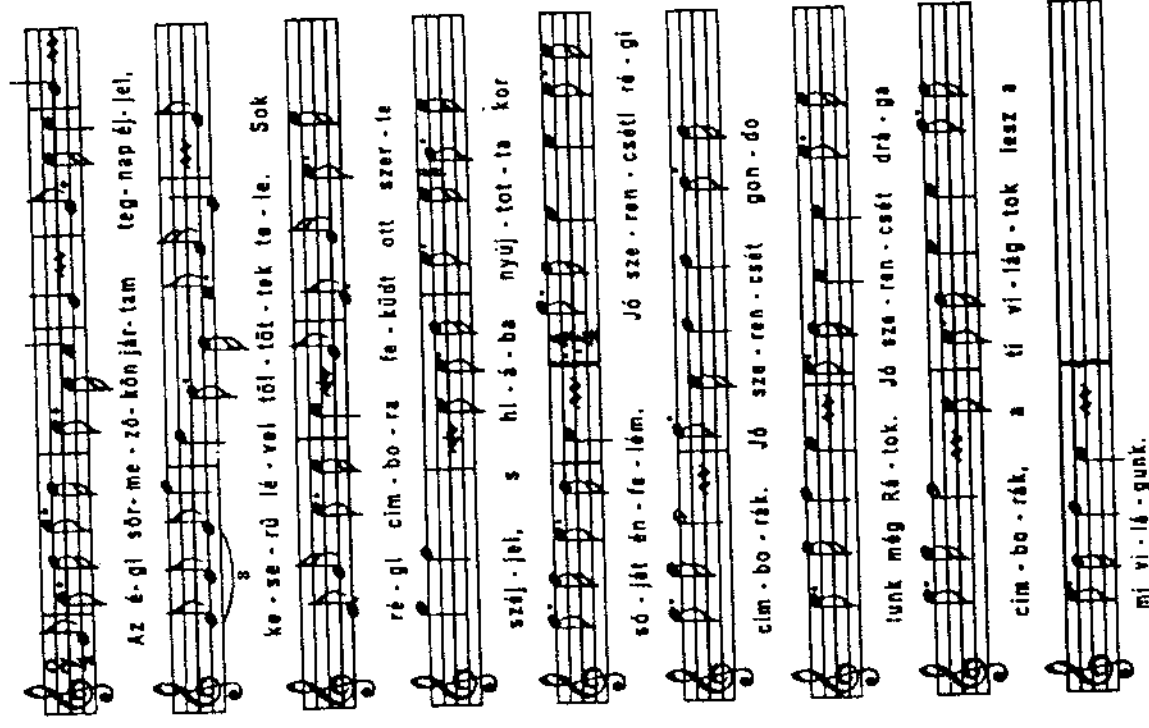
II: Éltessük szívesen, II!
Kedves vendégeinket!
II: Az ördög hordja el, II!
Az ellenségeinket!
Az is éljen, aki elgyűtt,
Meg a párja vele együtt!
Vendég koszorúkat
Áldja az ég!

Fordító : Fekete Zoltán 1938.

Selmecsiánya 1860.

*A szakestélyek vendégeit elmaradhatatlanul üdvözlő dal.
Dallama a balekkesztővel rokon.*

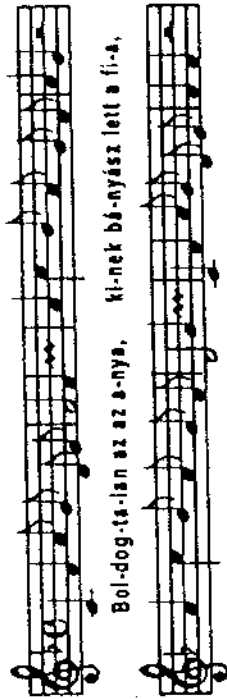
Főhajítás a fűvilágra

Az é-gl sör-me-zó-kön-jár-tam teg-nap-él-je-l,
ke-se-rű lé-vel föl-töt-tek te-le. Sok
ré-gl cím-bo-ra fe-küdt ott szer-le
szél-je-l, s hl-á-ba nyúj-tot-ta kor
só-ját én-fe-lém. Jó sze-ren-csétl ré-gl
cím-bo-rák. Jó sze-ren-csétl gon-dó
tunk még Ré-tok. Jó sze-ren-csétl dré-ga
cím-bo-rák, a tí-vi-lág-tok lesz a
mi ví-lá-gunk.

*Szöveg és dallam : Winkler András
Szakestélyeken e dalt felállva énekelték, így emlékeztetve
elhunyt barátokról, tanárokról.*

Boldogtalan az az anya...

Bol-dog-ta-lan az az a-nya, ki-nek bá-nyász lett a fi-a,

Mert nem tud-já, mely ó-tá-ba' Es-ik be-le az ak-ná-ba.

2. Boldogtalan az az anya,
Kinek vaskohász a fia,
Mert nem tudja, mely percébe
Esik matin-kemencébe

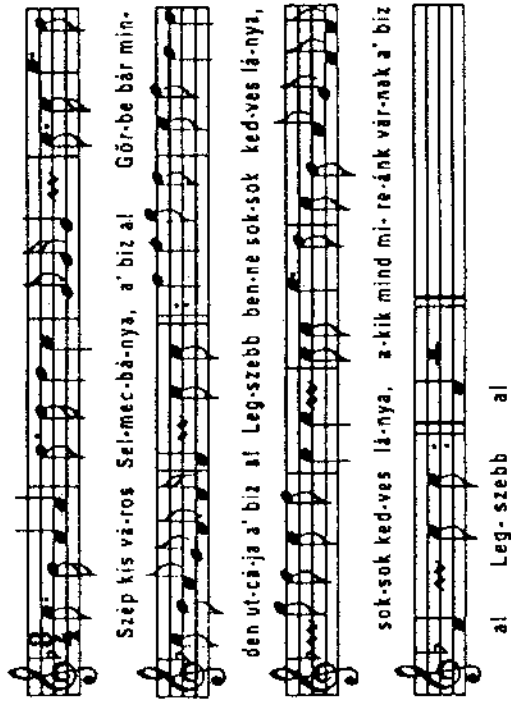
3. Boldogtalan az az anya;
Kinek fémkohász a fia,
Mert nem tudja mely órába
Rúg be a Kohász kocsmába.

Lassan, Ünnepelesen!

4. Jaj de boldog az az anya,
Kinek erdész lett a fia,
Mert jól tudja, mely órában
Rúg be Sopron városában.

Nyomtatásban 1931 óta ismert selmeci eredetű diákcsüfölkő. A szövegben megénekelte szakok és beállításuk időről-időre változhat.

Szép kis város Selmecbánya

Szép kis vá-ros Selmec-bá-nya, a' biz a! Gőr-be bár min-

den ut-cá-ja a' biz a! Leg-szebb ben-ne sok-sok ked-ves lá-nya,

sok-sok ked-ves lá-nya, a-kik mind mi-re-ánk vár-nak a' biz

a! Leg-szebb a!

2. Szép élet volt Selmecbányán, a' biz a!

Miénk volt az egész világ, a' biz a!

Búval bajjal //:soha nem törődünk://

Nékünk nyílt minden virág a' biz a!

3. Egy fecske még nem hoz tavaszt, a' biz a!

Legyen bár a legelső is, a' biza!

Egy leányka //:kőnyekre biz nem fakaszt://

Legyen bár a legszebb is ő, a' biz a!

Fordította: Hantos Ernő 1931.

Selmec 1911.

Brennbergi nóta

Szóló : Brennbergbányai tűzoltók vigyázz !
 Arccal az Perkovátz, seggel az Schmauzer felé !
 Spritznit felcsinálni !
 Három önkéntes tűzoltó föl !
 Álj ! Sok, sok fele vissza !
 Nóta indulj ! Ein, zwei, drei ...

Brenn-berg-bá-nyán tűz van ki-őt-ve, hol-lá-ri hol-lá-ri hó.

Há-rom sváb le-gény húz-ta a spric-ni, hol-lá-ri hol-lá-ri hó.

Húz-ta, de von-ta, de nem szólt spric-ni, hol-lá-ri hol-lá-ri hó.

Mert a spric-ni-be' egy nagy bu-mad-li, hol-lá-ri hol-lá-ri hó-ho-ho.

Szóló : Achtung ! Achtung ! Közérdekű közlemény !

Aki az spriczniben bumedli tárol,
 köteles azt a tűznek kitörése előtt fél órával
 eltávolítani ! Nóta indulj ! Ein, zwei...

2. Egyszer voltam Pilisvörösváron,

Hollári, hollári hó.

Három vak sváb játszott egy getáron.

Hollári, hollári hó.

//: Az getámak elszakadt a húja,

Hollári, hollári hó-ho-ho

Három vak sváb szemét majd kiszúrta, (bókta)

Hollári hollári hó-ho-ho. ://

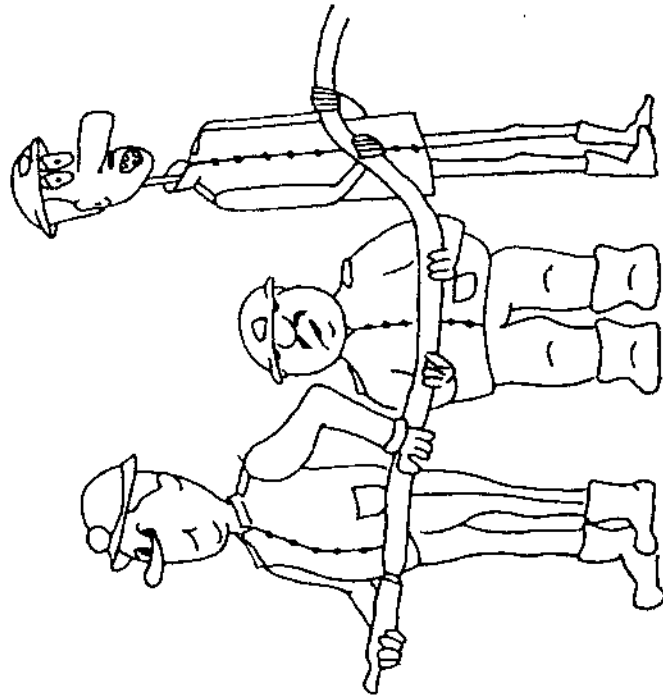
3. Brennbergbányán kinyitom az tsárda,
 Hollári, hollári hó.
 Kitűzöm az nemzeti kokárda,
 Hollári, hollári hó.

a Az ki nem tudsz jól magyar beszélni,
 Hollári, hollári hó-hó-hó-hó.

Annak nem lesz ide be gyere be,
 Hollári, hollári hó-hó-hó-hó

b Az ki nem tud ungarisch sprecholni,
 Hollári hollári hó-hó-hó-hó
 Azt ki fogjuk hozentrogerólni,
 Hollári hollári hó-hó-hó!

*E dal valószínűleg Buda vidékéről terjedt el, mivel a
 Sopron környéki németeket az ottani magyarok
 sosem nevezték sváboknak.*

A pápa és a szultán

Sz.: A pápa úri módú, él; K.: módon él; Sz.: sok
 páter illéretlenségét kér, K.: őszsége kér, Sz.: A leg-jobb
 bor van asz-ta-lán; én len-nék csak jó pá-pa
 áml K.: A leg-jobb áml

2. De mégsem! //: Ó egy árva lény ://
 Lánycsókot nem kap //: a szegény ://
 //: úgy alszik, mint egy murmutér
 Pápa sem lennék semmiért ://

3. A szultán : cécók //: embere ://
 Szép palota a //: lakhelye ://
 //: Sok édes lányka van kezén,
 Mint szultán, jól helyt állnék én! ://

4. De mégse! Ó egy //: vén falánk ://
 Betarja híven //: a koránt ://
 //: Nem inna ő egy csöppnyi bort,
 Szultán sem lennék semmi mód ://

5. E két úr külön //: gyöngé báb ://
 Inkább maradok //: hát diák ://
 //: De belemennék örömet,

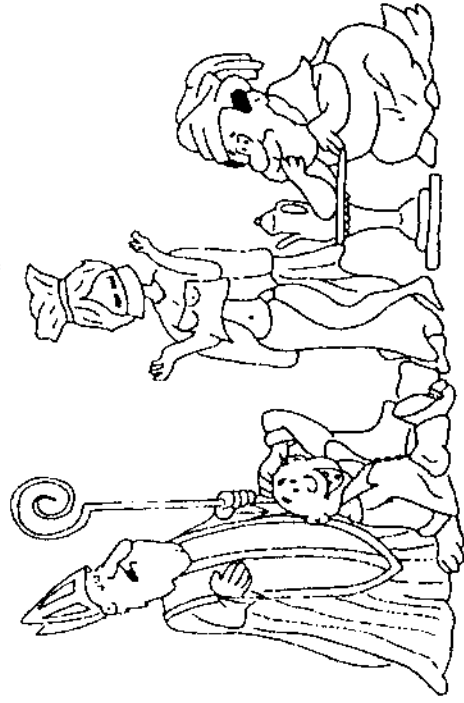
6. Szép lányok csókot //: adjatok! ://
 Török szultánna //: tesz a csók ://
 //: Ti pedig fiúk töltsetek,
 hogy kissé pápa is legyetek! ://

7. Ha ring a sok-sok //: rózsaszál ://
 A szivbe szultán //: vágya száll ://
 //: De ha lecsusszan egy-két pint,
 Pápulnék én már mint a pinty... ://

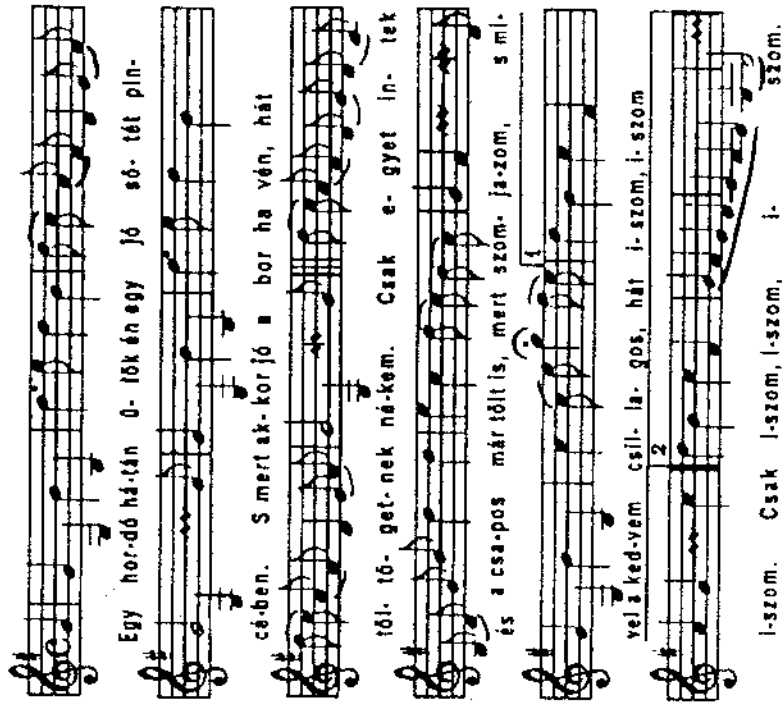
Szöveg : G.L.Noack 1799.

Fordító: 1-6 versszak Révai Károly 1912.

Selmecbánya 1979.

A pince mélyén

Egy hor-dó há-tán 0-lők én egy jó só-tét pin-
cé-ben. S mert ak-kor jó a bor ha vén, hát
től- tő- get-nek ná-kem. Csak e- gyet in- tek
és a csa-pos már töl-t is, mert szom- ja-zom, s ml-
vel a ked- vem csill- la- gos, hát i- szom, i- szom
i- szom. Csak i- szom, i- szom, i- szom.

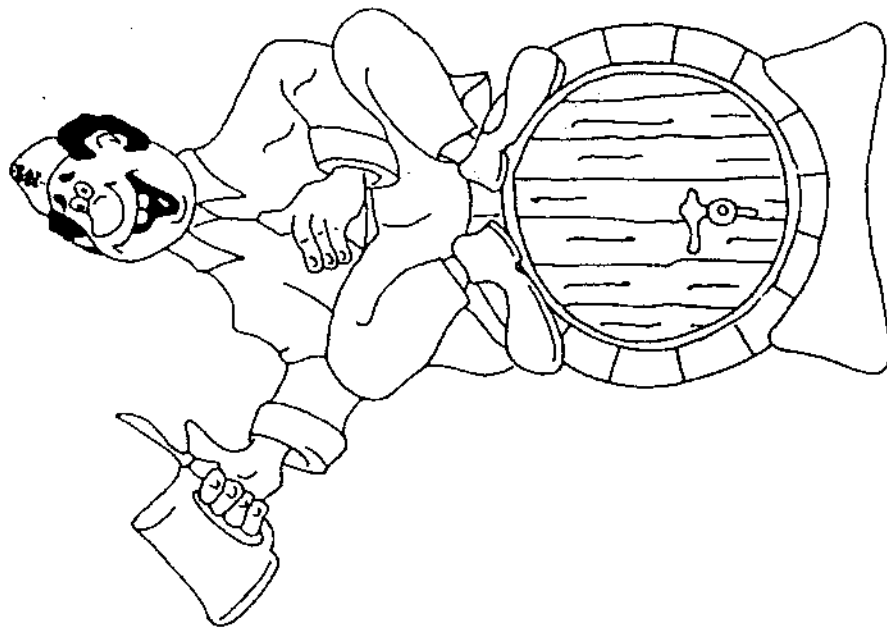
2. Egy démon bánt - szomj a neve-
Melyet előzni félek!
Kancsóm veszem hát kezembe
És hegyait kérek.
A fél világot körülöttem
Már rózsaszínben látom,
Táncol minden már előttem :
S én iszom, iszom, iszom.

3. De a szomjam csak gyarapszik,
Mindegyik telt pohárnál.
Természetes következmény
Ez minden bor ivásnál.
S ha végre földre is esem,
Ez a vigasztalásom :
Kötelességem nem szegem,
Csak iszom, iszom, iszom.

Másik fordítás :

1. Hős pincém mélyén van tanyám,
Borosbordó a székem,
Tokaj nedvjét szűröcsölöm,
Oh milyen jó itt nékem!
//: Merül lopóm szorgalmasan,
S a szívem gyönyörben úszik;
Mikor a bor a torkomon
Lecsúszik, csúszik, csúszik ://

Dallam : L. Fischer 1802.
Szöveg : K. Múchla 1802.
Fordító : Fekete Zoltán 1938.

R. R. iszik most

2. Hordóm Úr! s aggódok én.

Vajon kitart-e az óbor?

Tán Bacchus szomja szállt belém,

Fogj egy iccét te is sógor!

// A sötét pincét körülöttem

Oly derűsnek látom,

Főlém került a "sárga föld"

S én iszom, iszom, iszom... //

3. Minden pohár újat kíván,

S kedvünk nótára perdül.

Hát Cantus praeses intónálj

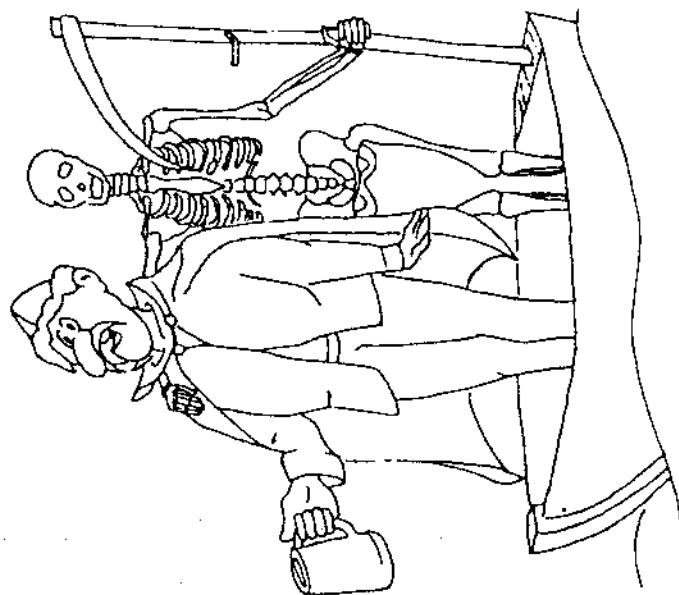
Egy dalt a selmediekből.

// A Neuschachtban is épp ilyen

Volt firmaöseink torka,

S ha itt lehetne valahány

Azonnal korsót fogná! //

N. N. bátyánk i- szik most, nem tud-ja mi drá-ga
most. Ke-ras any-nyit min-den-kor, mil mag-i-szik i-lyen-
kor. 1. Mond-juk te-hát né-kí-e, vál-jék e-gész-
sé-gé-re! re-re-re-re-re-re-re- vál-jék e-gész-
sé-gé-re ez a jó bor/sör!

2. De ha egyszer bevette,
Másodszor is vegye be!
// Re-re-re-re-re-re-re-
Váljék egészségére
Ez a jó bor/sör.

Sopron 1938. Játás nola.

Pompás fickó

Pom-pás fic-kó, pom-pás fic-kó volt No-é ta-ta.

Lá-bát part-ra tet-te, s úgy te-le üi-tet-te

bor-szó-ló-vel, bor-szó-ló-vel Föl-dünk, hogy csak na!

2. Noé bátyó,

Noé bátyó,

Vén bárkájában,

Volt ott bor töméredek,

Mit kocsmába mémek,

Hogy ihassunk, hogy ihassunk

Parkunk árnyában!

3. Tudta ő jól,

Tudta ő jól,

Hogy a Teremtő

Embert és állatot

Szomjasnak alkotott.

Ezért szőlőt, ezért szőlőt,

Azt ültetett ő!

4. Pompás nő volt,

Pompás nő volt,

Noéné asszony!

Bort hozott urának,

Csak ilyen lányt találjak,

Azon nyomban, azon nyomban

Elveszem, bizony!

5. Sose mondta:

Sose mondta:

"Ejnye már papa,

Azt a kancsót tedd le!"

Ó bizony engedte,

Hogy az öreg, hogy az öreg

Magát leigya.

6. Sose hordott,

Sose hordott

Noé parókát.

Csak kecskeszakállat,

Kövér, kerek állat

Echset ivott, echset ivott,

Mi is igyunk hát!

7. Sose volt a,

Sose volt a

Vén föld boldogabbi!

Napszám csak vedlettek,

Ha asztalhoz ültek,

Senki ottan, senki ottan.

Szomjan nem maradt!

8. Eszükbe sem,

Eszükbe sem

Volt kocintgatni!

Tósztokkal, mint mi, ők

Nem húzták az időt,

Hanem echset, hanem echset

Ittak, csak - így ni!

Dallama : dán népdal.

Szöveg : C. M. Bellmann 1791.

Fordította : Rakowszky Zsuzsa 1990.

Fényesebb a nap sugára

Fénye-sebb a nap su-gá-ra, ho-gy-a rá- te-kint e táj-ra,
Mert a Du-nán lú- és in-nen ná-lunk szebb le-gény az nín-csen

hol e búsz-ke nő-ta jár-ja és a szig-ma bé az úr.
Viss-gán szür-ke-lér-tünk le-ten, és a mán-za né-künk fől

Gé-gé-szok va-gyunk mi, fa-sza gye-re-kek, rád-nak ha-lyat-lónk a

fo-gas-ka-re-kek; mán-ke-t lát-va mán-den

lány-ka meg-re-meg, és ma-gá-ban így só-hajt:(hogy)

Gló-ria, gló-ria ai-le-lu-jal Gló-ria, gló-ria ai-le-lu-jal

Gló-ria, gló-ria ai-le-lu-jal Fé-rj-hez men-ni jó-vol-nal

Bár a dalnak további kohász, bányász vonatkozású versszakai is vannak, mégis inkább a gépészek éneklik nagy előszeretettel.

2. Alj csak kohász be a sorba,
Ne nézz se balra, se jobbra.
Várnak rád a nagy kemencék,
Te erre csak búske légy!

Mert ha nem olvasztasz ércet,
Nem bókol a gépész néked,
És a bányász is csak átkoz,
Feitehát a kohóhoz!

Jaj, de szépek vagyunk kohász gyerekek,
Lám, drukkolnak nekünk ifjak, öregek.
Minket látva minden lányka megremeg,
És magában így sóhajt:
Glóri...

3. Ott, ahol kinyílt egy táma,
És ahol sóhajt egy bánya,
Ott a bányásznóta járja,
Ennek nincs sehol párja.

Mert a bányázmunka nélkül,
Sem kohó, de gyár sem épül.
Légy hát erre búske, bányász,
Hisz te mindig elől jársz!

Bányászok vagyunk mi, bátor gyerekek,
Átfúrjuk, ha kell, a magas hegyeket.
Minket látva minden lányka megremeg
És magában így sóhajt:
Glóri...

Krampampuli

Kram-pam-pu-li, mi így ne-vez-zők az i-tó-ká-ti, mely
jó be-vált. Mi ki-pró-bált szer-nak is-mer-jük, ha
bár-kit bú vagy bánat bánt. Mint al-ta-tó vagy
reg-gel-li, jó egy-po-hár kram-pam-pu-li, kram-pam-plin-
pam-pu-li. Kram-pam-pu-li, Mint li.

2. Ha fejem fáj, ha görcsök rántnak
Vagy, ha az étvágy elhagyott,
Ha néha gonosz szelek bántanak,
Ha tudóm katarust kapott,
Bajomat mind feledtet
Egy pohárka krampampuli.
3. Ah! ha sok szülő megtudná
Az ifjú úr víg életét,
A pénzről mit küld máshová dugná,
S pirosra símá a szemét
Már bántja az a víg líf,
Csak íhasson krampampulit.

4. Ha egykor házasságra lépnék,
Egy jó erkölcsű lánykával,
Én nagy ebédet nem rendelnék,
Én meglegszem mátkámmal;
Kávé helyett, mely nem hevít,
Ha ad csésze krampampulit.
5. Sajnálnom kell a sok bolondot
Ki nem szeret s bort nem iszik,
Szamár marad, bár bölcsét mondott
S mások angyalnak hiszik.
Sok állat a vizet nyeli
És azt hiszi krampampuli.
6. Ne szídjad a krampampulistát
Ó isteni adományt szed,
Ne kövesd soha Vági Pistát,
Ki isteni italt megvet.
Igyék -liqour ammoniciit-
De ne hagyd a krampampulit.
7. A szállodába, ha betérek,
Akárcsak egy nagy gavallér,
Ebédet, vacsorát nem kérek,
Csak nyúlók dugóhúzóér;
A sógor fújhat tantarit,
Én meg iszom krampampulit!
8. Nagy úmak, ha születtem volna,
Mint császár Maximilián,
S egy érdemérem nekem szólna,
Én e jeleszt választanám:
"Toujours fidele et sans souci,
C'est l'ordre du Crampampuli."
9. Hogyha egy váltóm kűm rekedne,
Ha félbehagynám a kártyát,
Ha kis babám már nem szeretne,
Ha gyászjelentést adnak át.
Nagy bánatomban felvidít,
Ha iszom egy krampampulit.

10. Becsületért, ha síkra szállok,
Ha penge csillog kezemben,
Diák ötvéért, ha kiállok,
És jóbarát van mellettem;
Azért mondom csak: "Mon cher ami,
Hol az a korty krampampuli?"

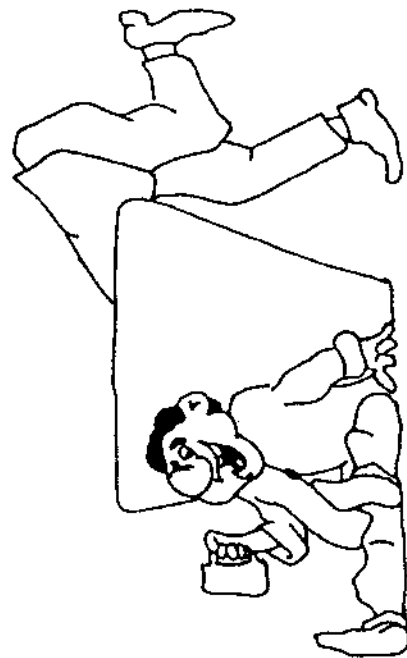
11. Ha indexem is elkártyáztam,
Ingem, cipőm s ruhám kopott,
Ha UV-m újra elpuskáltam
S babámról hallom, hogy kokott...
Nagy bánatomban felvidt,
Ha iszom egy krampampulit.

12. Krampampulit fogok én inni
Ha minden minden más vágy sírba száll,
Ha a halál el készül vinni,
Ha lelkem testemtől megvál'
Vele iszom, míg leterít,
Az utolsó krampampulit!

Szöveg : C.F. Wedekind 1745.

Jordító : Hantos Ernő 1931.

Selmecbánya 1947. Szakestélyek fénypontját jelentő
krampampuli feldszolgálása során énekelt dal.

Az öreg diák dala

Mind-nyá-jan jár-tunk egy-szer az A-ka-dé-mi-án. Lo-
rak-tunk min-dén víz-se-gát, no egy-tat-ló hi-ján... Meg-
lit-tunk egy pár ek-set, s jó né-hány lét-ra bort. A
dí-cső fir-ma az volt, ki szer-te ud-va-rol-ga-toit!
Szép i-dő volt, jó i-dő volt, kár, hogy el-múlt. Jaj, be kár!
Fe-le-sé-günk(sohal) nem lesz né-künk, s ki szá-mon ké-ri majd, hogy
Sel-mec, Sel-mec, sá-ros Sel-mec te vagy az o-ka min-den-nek,
Sel-mec, Sel-mec, sá-ros Sel-mec te vagy az o-ka min-den-nek.
az utolsó versszakhoz

Hogy az is-ten áld-jon meg!

Gaudeamus ...

Szóló: Teg-nap es-te le-ver-tan id-do-gát-tam
csend-ben. Az-nap dél-ben úgy hí-szem,
bel-lá-bam-mal kei-tem. Egy-szer-re csak
fő-lel-m-be di-ák han-gok cseng-tet, a
föl-hang-zott a kő-zel-ben egy víg di-ák
é-nek:
kar: Gau-de-a-mus I-gl-tur ju-ve-nas dum
sa-mus Post ju-cun-dam ju-ven-tu-lam,
post-mo-le-s-tam se-nec-tu-lam. Nos ha-be-bit
hu-mus, Nos ha-be-bit hu-mus.

refr. 2.

Szép idő volt, jó idő volt,
Kár, hogy elmúlt. Jaj be kár!
Feleségünk majd lesz nekünk,
Aki számon kén majd, hogy
// : Sopron, Sopron sáros Sopron
Te vagy az oka mindennek ://

2. Szép élet Selmebányán a veterán sorsa
Sok a leány, de még több a potya vacsora...
Az államvizsga után gondoltunk ám egyet;
És inkább a vasútra váltottunk csak jegyet...

ref.:

3. Feledtünk csöbbe menni s fizetni egyaránt.
Faképnél hagytuk Wintrit és faképnél a lányt...
Így éltünk Selmebányán öt-hat évig - puffra,
Adtak cipőt, kabátot s szerelmet "auf-ra."

ref.:

Fordító: Sass-Stavinya (?) 1905 előtt.

Tassonyi Ernő: "Aki a párját keresi" c. selmei
diákregényében (1905) olvasható először. Eredetije
ismeretlen. A diákság többnyire csak az első versszakot
ismeri. Ennek refrénjében megáitkák Selmeel.
Sopront, Miskolcot és Dunajvárost.

2. szóló:

Felvonul egy vlg sereg, mind főiskolások.
Kar a karban bányászok, erdészek s kohászok.
Pelyhes arcú ifjú had, karcsú gyertya szálak,
arcuk űde vérpíros; erőteljes vállak:

(A szakestély föláll!)

kar:

//: Vivat Academia!
Vivat Professores! ://
Vivat membrum quodlibet,
Vivat membra quaelibet!
//: Semper sint in flore! ://

3. szóló:

Amint jönnek közelebb, ablakok kitárnak,
S virágok közt jól ismert hajfonatok várnak
Odaéghet a rántás, elfőhet a sonka!
Tűz mellől most ide fut, leány, asszony, dajka.

kar:

//: Vivant omnes Virgines!
Gracies, formosae! ://
Vivant et muliers,
Tenerea, amabiles!
//: Bonac laboriosae ://

4. szóló:

A hogy házunkhoz érnek, s dalunk száll az égig.
Régi évek emléke borzong rajtam végig.
Visszafordul az idő minden évben újra,
Képzletben ott megyek velük átkarolva.

kar:

//: Vivat nostra brevis est
Brevi finietur! ://
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter!
//: Nemini parceretur. ://

5. szóló:

Régi diákdicsőség! Jaj be kár, hogy elmúlt!
Sok barátunk itt hagyott, s hajam is megrítkult.
Régi kedvem megmaradt, bor mellet helytálló,
És a sorsal mostan is bátran szembezállók!

kar:

//: Preant tristitia,
Preant osores! ://
Preant diabolus,
Quivis "antiburschius"
//: Atque imisores! ://

A szóló szövege : K. Raumbach 1888 clótt.

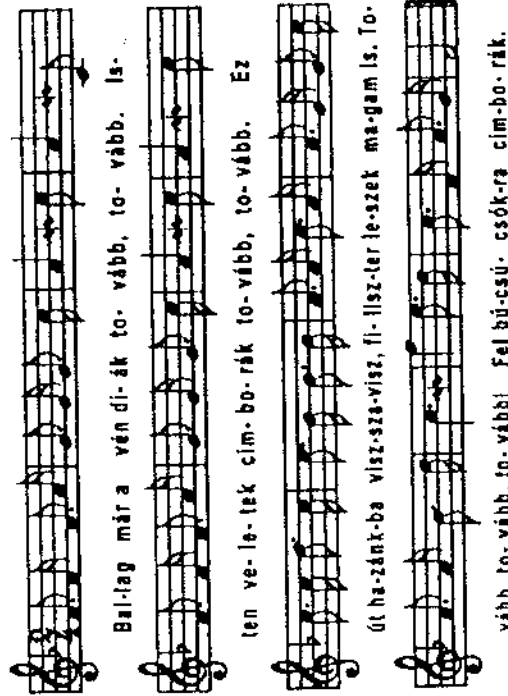
Fordító : Hantos Ernő 1931.

A szóló " Gestern sass ich.. " Szemecbánya 1911.

A kar " Gaudemus... " Szemecbánya 1870.

A Gaudemus szövegének egyes részletei már a XII. században is ismertek voltak. A két dal a bécsi diákok már 1880 körül együtt énekelték. Ez a nóta a szakestélyek végén és a valétáláson is általános.

Ballag már a vén diák

Ballag már a vén diák to- vább, to- vább. Is-
ten ve- le- tek cím- bo- rák to- vább, to- vább. Ez
út ha- zánk- ba víz- sza- víz, fi- liz- ter ie- szek ma- gam is. To-
vább, to- vább, to- vább! Fel bú- csú- csók- ra cím- bo- rák.

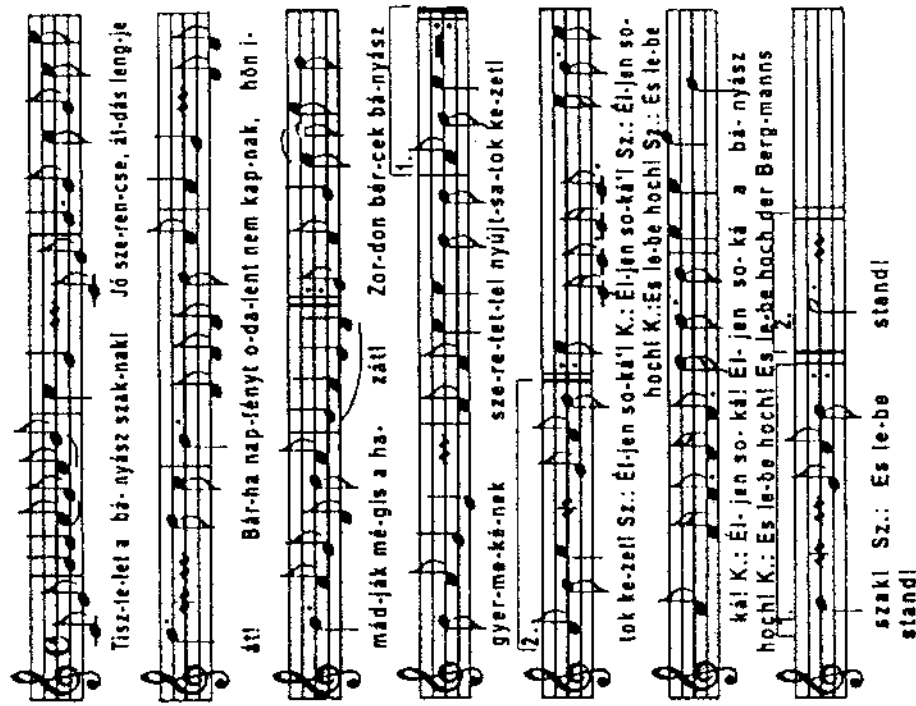
2. De mielőtt még elmegyünk - tovább.
Egy szent fogadalmat még teszünk - tovább
Ha Selmec hív mi ott leszünk
Érette vesszen életünk.
Tovább, tovább, tovább,
Fel búcsú csókra cimborák.

3. Ballag már a vén diák - tovább
Keresve szebb és jobb hazát - tovább.
Ez út hazámba nem vezet
Nagy Magyarország elveszett !
Tovább, tovább, tovább
Hazátlan lett a Vén Diák !

*A második versszak, G. Schwab 1814.
Fordító: Csengey Gusztáv 1866.
Harmadik versszak: Trianon után.*

*Selmecbánya 1859.
Az Akadémia 1888 évi tablóján már olvasható. Több
fordítása ismert. Magyarországi iskolákba Selmeceől
terjedt el, s vált a ballagások dalává.*

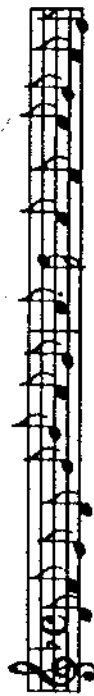
Tisztelet a bányász szaknak!

Tisz- te- let a bá- nyász szak- nak! Jó sze- ren- cse, ál- dás leng- je
át! Bár- ha nap- fényt o- da- lent nem kap- nak, hön i-
mád- ják mé- gis a ha- zát! Zor- don bér- cek bá- nyász
gyer- me- ké- nek sze- re- tet- tel nyúl- sa- tok ke- zét!
tok ke- zét! Sz.: Él- jen so- ké! K.: Él- jen so- ké! Sz.: Él- jen so-
hochi K.: Es le- be hoch! Sz.: Es le- be
kál K.: Él- jen so- ké! El- jen so- ké a bá- nyász
hoch! K.: Es le- be hoch! Es le- be hoch! der Berg- manns
szaki Sz.: Es le- be stand!
stand!

2. Nem halljátok zúgni a harangot,
S kopogónak hívó szótát.
Nos siessünk; odalenn a hantot
" Jó Szerencse " visszhangozza át !
ref.:

Aki bányász akar lenni

A-ki bá-nyász a-ka-er len-ni, nem kell an-nak meg-i-jed-ni

so-ha-sem. Én is az a-ka-er len-ni, nem is fo-gok meg-i-jed-ni

so-ha-sem. Bá-nyász é-let szép é-let ga-lam-bom

a-kár mi-lyen ve-zé-lyes. Föld a-latt van a ha-zá-ja,

bá-nyász-ki-s-lány a ba-bá-ja va-sár-nap.

2. Meginnám a, meginnám a,
Meginnám a vörösbort a kupából.
Kár volna még, kár volna még,
Kár volna még kiműlni a világból.
//:Kár volna még meghalni, galambom,
Fiatal az anyós itt hagyni.
A miskolci dímbes-dombos,
Tokig sáros temetőbe kimenni. //

Miskolcra látogatás 1971 után.

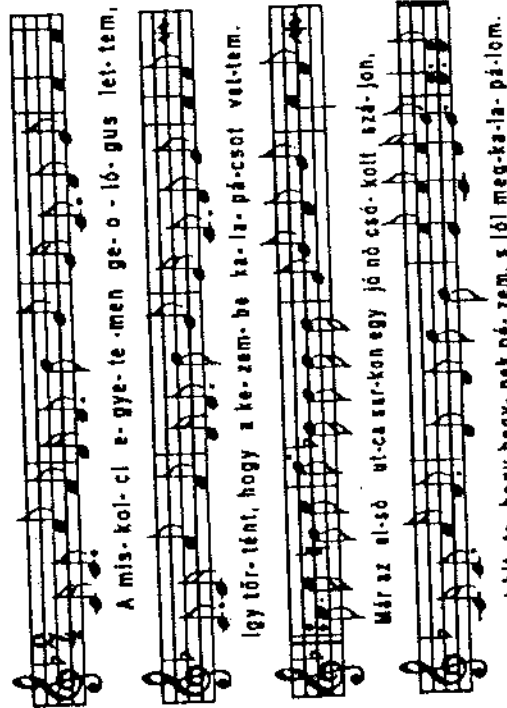
3. Ha a föld majd titkolt kitérje,
S gazdag ércet nyújtja át nekünk;
Nagy jutalmak mámorító árja
És szeretet fogja el szívünk.
ref.:

4. Felszállunk s barátaink már várnak,
És a napfény ragyog majd le ránk,
Szerető szív karjai kitérve,
S boldogan néz szemünkbe babánk.
ref.:

Fordító: Kárai Károly 1912.

Közép-Európában általában az az évszázados német dal az "ünnepélyes bányászdal". A bányászhimnusz elterjedése (1920) előtt Magyarországon is hasonló szerepe volt. Szakértőként a miskolci bányászok ünnözlése során elmaradhatatlan.

A miskolci egyetemen...

A mis-kol-ci e-gye-te-men ge-o-ló-gus let-tem,
 Így tör-tént, hogy a ke-zem-be ka-la-pácsot vet-tem.
 Már az el-ső ut-ca sar-kon egy jó nő csó-kolt szá-jon,
 azt hit-te, hogy hogy-nek né-zem, s jól meg-ka-la-pá-lom.

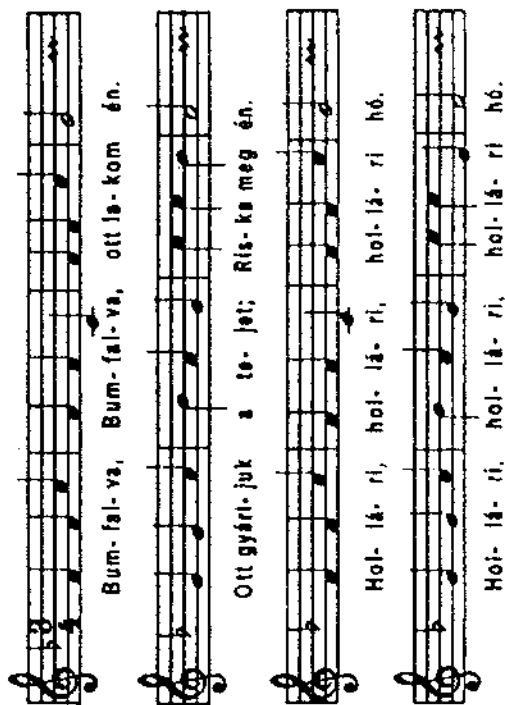
2. Kimentünk a Bükkszentlászlóra döléscsapást mérni.
 Megkért engem egy balekina (hogy) segítsen megmérni.
 //: Mértünk mi ott össze-vissza annyi dölést, csapást,
 (hogy) Egész úton hazafelé lógott a kalapács.://

3. Kimentünk az UV dombra hamulógot szűrni.
 Megkért engem egy balekina segítsen megszűrni.
 //: Szűrünk mi ott össze-vissza annyi lógót, s levet,
 (hogy) csöpp kis száján három percig nem jött ki lehelet.://

4. Feljött hozzám egy balekina, feszült rajta nadrág.
 Megkért engem, mutassam meg vörös tölgynek makkját.
 //: Eppen elő vettem volna, de meggörnyedtem hétrét,
 (mert) Becsüpte a villámzár a fityma bőröm végét.://

5. Megkéne' már házasodni, de sok a balekina
 Választani én nem tudok, mindegyik jó volna.
 //: Háremet én nem tarthatok, csak egyet kalapálok,
 Kalapácsom jól működik, nem fog rajta átok.://

Bumfalva

Bum-fal-va, Bum-fal-va, ott lá-kom én.
 Ott gyár-ri-juk a te-jet; Rís-ka meg én.
 Hol-lá-ri, hol-lá-ri, hol-lá-ri hó.
 Hol-lá-ri, hol-lá-ri, hol-lá-ri hó.

2. A Riska lába közt van egy kebel,
 Amit az tej végett rángatni kell!
 //: Hollári, hollári hollári hó://

3. Vasárnap a Riska nem ad tejet,
 Egész nap azt bögf: munkaszünet!
 //: Hollári, hollári hollári hó://

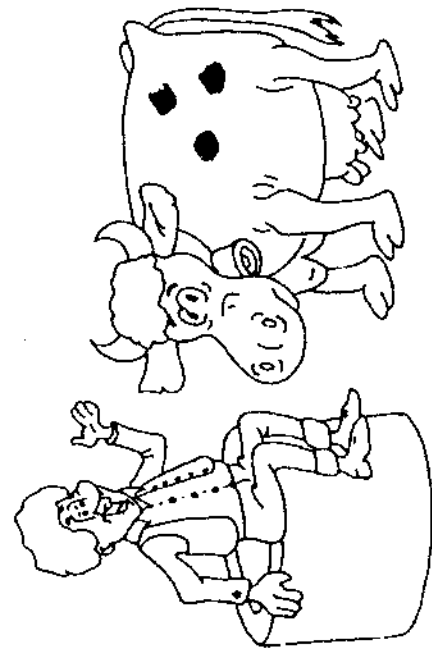
4. Mivel a tisztaság egy fő erény,
 A tejet a kútnál megmosom én.
 //: Hollári, hollári hollári hó://

5. Adtam a Trézsinék egy szerenád,
 Mondtam, hogy Trézsi én bukom te rád!
 Sötét volt, nem láttam megbotlottam,
 S Trézsi helyett az orromra buktam.
 //: Hollári, hollári hollári hó://

6. Van nékem barátom : Grósz Tivadar,
Óvé az Budapest' svábzenekar.
Ó fujja tódóvel az nagydobot,
Bumm-sztatta, bumm-sztatta, bumm-sztatta bumm.
//: Hollári..... //

7. Bummfalva, Bummfalva, dort wohne ich,
Ott gyártjuk a tejet; Riska und ich.
Az Riska lába közt dort ist gross Brust,
Amit az tej végett zupfolni musst!
//: Hollári..... //

Másik dallammal is ismert, országosan elterjedt, gyermekek

Lehullott a bükki erdő levele

Le- hul- lott a bükki- la er- dő le- ve-
le. De sze- ret- ném, ha egy er- dész el- ven-
nel (el- ven- ne) Nem bán- nám, ha mln- den nap is
el- ver- né, 1. csak a ne- vem fő- er- dész- né
le- het- net
2. csak a ne- vem fő- er- dész- né
3. te- kin- te- tes fő- er- dész- né le- het- nel

2. Nem kell nékem a kisasszony, mert lusta,
Egész nap a zongoráját csapdossa.
Mert énnékem dologra kell az asszony;
Süssön, főzzön, nyolc gyereket szoptasson!

Öntésznóta

Mi-kor az ön-tész meg-szü-le-tett, meg-ha-sadt ak-kor fenn az
ég, és on-nan le-e-sett egy hor-dó: hogy i-gyon
ő, hogy i-gyon ő, hogy i-gyon, ő a-míg csak él. Már ak-kor
ön-tész vér folyi ben-ne, a cu-mi-ből is sőt i-vott, és
jó ked-vé-ben azt da-lol-ta: de jó vol-na, ha sőr foly-na a ku-po.
ló nyí-lá-sá-ból... Hát adj paj-tás csak egy haj-tást, tölt-
sél, tölt-sél tölt-sél! Nem it-tünk még, mint a te-vék, bár
any-nyí fár be-lánk, ko-há-szok így-unk a-míg van mit! Jó-zá-nul
ne lássunk itt senkit! A sőtől oly vidám a kedvünk, s nincs semmi
más o-kos ta-nács, a-mi-dől-ből-csób-bek le-szünk. Hát -szünk

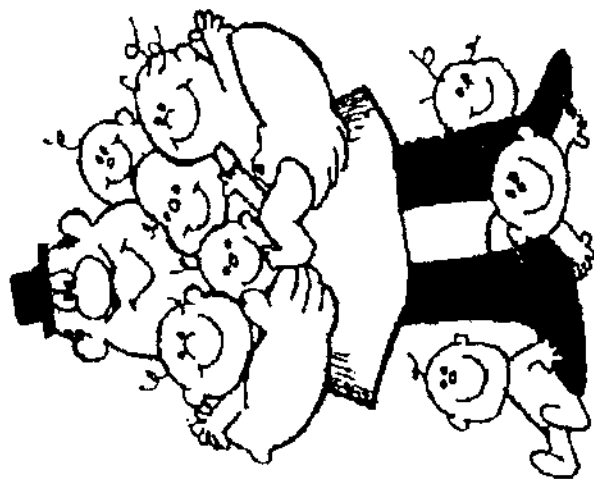
3. Sütsök, főzök, nyolc gyereket szoptatok.
Nappal főzök, este pedig vasalok.

a. Mindent-mindent megteszek hogy szeressen,
Csak a nevem Főrdészné -
Tekintetes Főrdészné lehessen!

b. De ha nem lesz nyolc gyermekből semmimem,
Isten uccse', magát nagyon elverem!

4. Egy tucsók meg egy tucsók az két tucsók,
Két tucsók meg két tucsók az négy tucsók.
Ha a tucsók egymás hátára másznak,
Rettenetes sok kis tucsókat csinálnak!

*Eredetileg is magyar szövegű dal, ami nyomtatásban
1973-ban jelent meg először, de már 1930-40 körül is
közismert volt.*

Koccints ! Selmecünk éljen ...

Koc-cints! Sel-me-cünk él-jen jó so-kál Koc-cints! Sel-me-cünk él-jen jó so-kál A fi- ilsz-ter ör-vend, ha jól e-szik, de sza-bad-ság u-tán nem á-hl-to-zik. Sza-bad a Bursch! Sza-bad a Bursch!

2.//: Koccints ! Éljen a régi szép hazánk !://

Órizzétek az ősök erényeit,

Küzdelmekre az ő példájuk tanít.

//: Szabad a bursch!://

3.//: Koccints ! Éljen a szerelmes leány !://

Aki nőben az erényt nem tiszteli,

Asszonyát az társának nem tekinti.

//: Szabad a bursch!://

4.//: Koccints ! Éljen a firmakoszorú !://

Kik a dalt, bort s szerelemet megbecsülik

S balekjaikat is jóra segítik.

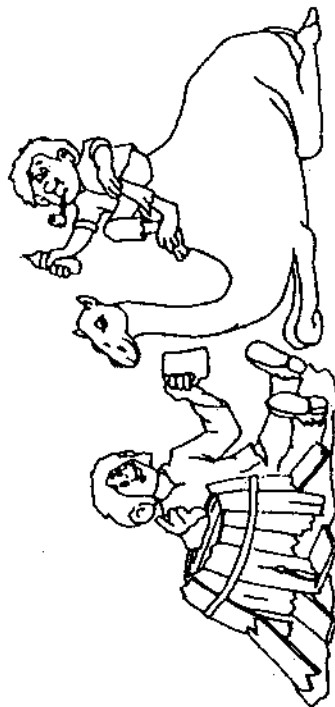
//: Szabad a bursch!://

2. A testek tehetetlenségén
Gondolkodott Newton sokat.
Ezt minden részeg ember tudja.
Nagy marha volt, hogy nem ivott
Elsőbb rá jöhetett volna.
ref.:

Jötték : Dr. Nándori Gyula és Lőrincz László

Miskolc 1976.

*A jó dal azonnal megtalálja a helyét, mintha
már sok évtizede kísérné a diákok mulatozásait.
Gravírozott példája ennek a fenti dal is.*

Másik fordítás :

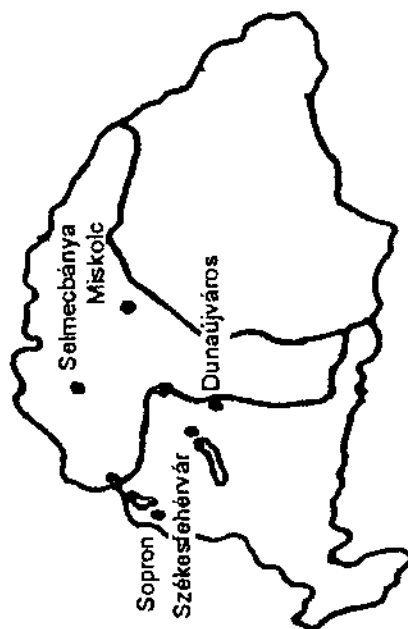
1. //: Koccints! Selmecünk éljen jó soká !://
A filiszter örvend, ha jót eszik,
De szívé a szabadság nem fekszik.
Szabad a Bursch ! Szabad a Bursch !
2. //: Koccints! Éljen a régi nagy hazánk !://
Apáink erényit tartsátok meg !
De jövőnkre szintén figyeljétek !
Szabad a Bursch ! Szabad a bursch !
3. //: Koccints! Éljen az asszony s szép leány!://
Ki nőben az erényt nem tiszteli,
Az barátját is csak megveti !
Szabad a Bursch ! Szabad a Bursch !
4. //: Koccints! Éljen ifjú férfierő !://
Ki dalt, bort s szerelmet megveti,
Lenéző részvét jusson csak neki.
Szabad a Bursch ! Szabad a Bursch !
5. //: Koccints! Légyen a szó mindig szabad !://
Ki a szabad szót eltitkolni kész,
Egy szájalomra méltó gyászvitéz.
Szabad a Bursch ! Szabad a bursch !
6. //: Koccints! Éljen a vidám diákság !://
Ti lélet napig hű cimborák,
Ne feledjétek vidám a diák !
Szabad a Bursch ! Szabad a Bursch !

5.//:Koccints ! Légyen a szó mindig szabad !://
Ki a szót útján visszafogni kész,
Az egy hitvány verschissre méltó csibész.
//:Szabad a bursch!://

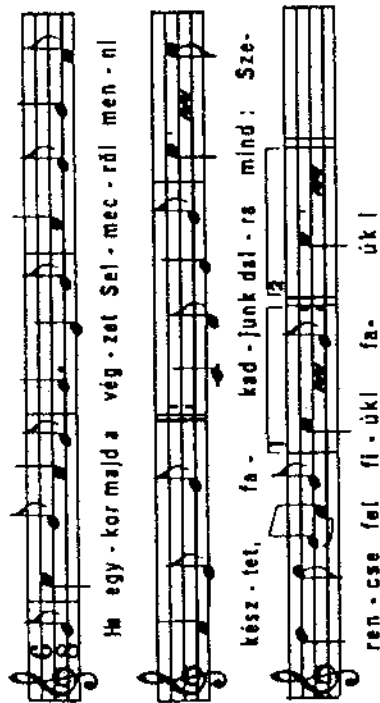
6.//:Koccints ! Éljen a vidám diákság !://
Ti léletnapig hű cimborák,
A világ oh mi szép annak, aki diák!
//:Szabad a bursch!://

Szöveg : A. Kiss 1817.
Fordító: Révai K. nyomán Hantos Ernő 1931.

Selmecbánya 1943.

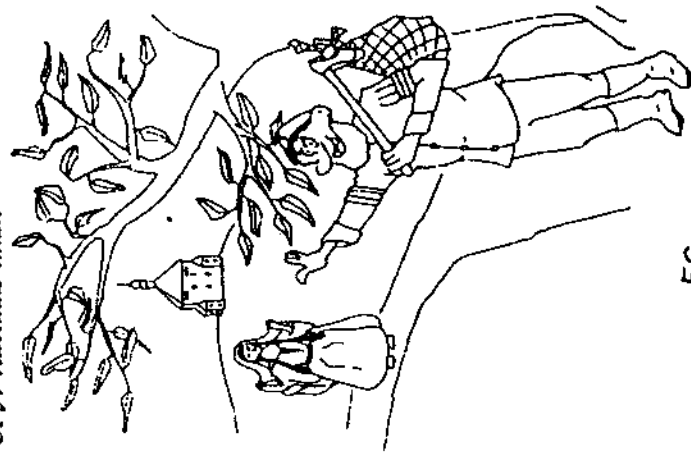
Valetáns nóta

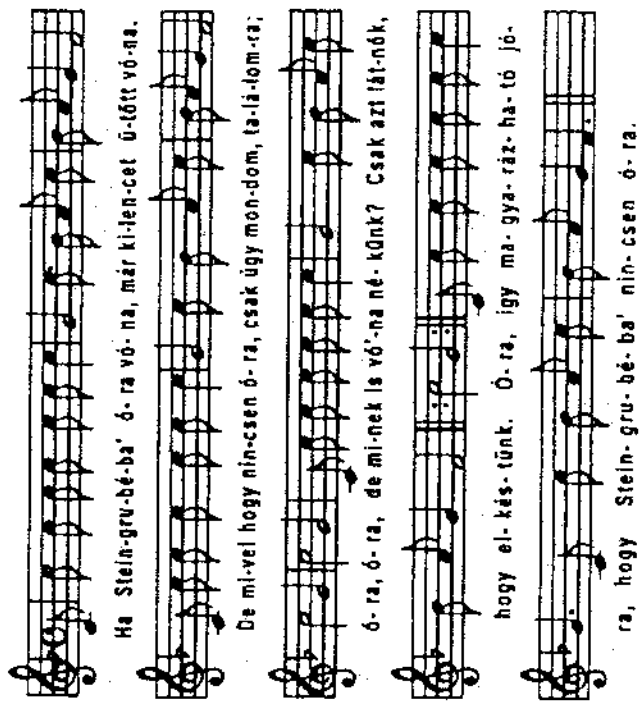
2. S ha visszatérünk újra
E vidám koszorúba,
//: Szóljon a dal megint:
Szerencse fel fiúk! //

Jordító: Révai Károly 1912.

Selmec 1870. A valetálás dala.

Steingrubeni induló

Selmeci magyar érzelmű "Steingrube nakközség" díszes
kompaniájának indulója volt. Hasonlatos a Pozsony
környéki évszázados bakter kiáltókkal. (Gaal József
"Peleskei nótárius" c. színművében (1839) hasonmása
található. Manapság a Cantusok a Szekestélyek
"szünetünk" végét jelzik e dallal.

Pirzik, porzik...

Pir-zik, por-zik a sop-ro-nl út-ca, mi-kor vé-gig me-gyek

raj-ta. Nyí - llk, nyí - lik a ba - bám ab - la - ka,

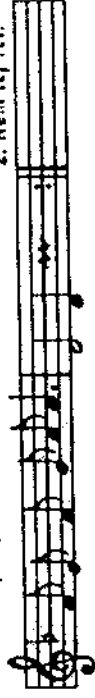
mi-kor ba-te-tin-tek raj-ta. Nyisd ki ró - zám

ab - la - ka - l - datl Nyújtsd ki raj - ta te - jes - la - ze - kadl

Szép sop-ro-ni lá-nyot tej - le-les a szá - tok. 1. Sa - jó hejl
2. Nem tej-fel.

Majd le - nyal - la a ku - tyá - tokl

*Magyar dal. Porzongtól Kükövrőig több változata ismert.
Az "Azt mondják, hogy nem merék..." kezdettől dal után
szokott következni.*

HÁZIREND

1./ A Szakestély barátságos összejövétel, ezért nem kívántatik, hogy bárki is megsértődjék. /Tudvalévő: A sértődés mértéke fordítottan arányos az intelligenciával!/. Aki megsértődik, annak különben sincs igaza.

2./ A Szakestély nem kocma, nem szüreti bál, vagy gyakorlati foglalkozás és legfőképpen nem is falusi búcsú, ezért itt csendnek, rendnek és fegyelemnek kell lenni!

3./ A Szakestély nem demokratikus intézmény! Legfőbb embere a PRAESES, kinek szava szent és sérthetetlen /olykor érthetetlen!/. A PRAESES a törvény, szava ellen apelláta nincs. Mindig igaza van, ellentétben a contrapunctal, akinek sosincs igaza.

4./ A PRAESES legfőbb segítője, a rend és fegyelem őre a MAJOR DOMUS. Szakestünk csalóányai a CANTUS PRAESES-ek, elképesztő, fülrepeszítő hangerővel és orgánummal.

5./ A PRAESES szavainak hallhatóságáról és hű tolmácsolásáról, kiegészítéséről az irdatlanul setét CONTRAPUNCT-ok gondoskodnak.

6./ A Szakestély megszólítása: „Mélyen tisztelt második kecskeméti hagyományápoló szakestély, magas Praesidium, legmagasabb PRAESES”, gyalázatos Contrapunctok!

7./ A Szakestély időtartama alatt érvényét veszti minden hivatali, iskolai cím és beosztás, mint például doktor, professor, ellentengernagy, stb.

8./ A Szakestély nem kocsmai élménybeszámoló, ezért beszélni csak engedéllyel lehet. Amennyiben valaki magaströptű gondolatával emelni kívánja a Szakestély amúgy is magas színvonalát, úgy „VOCEM PRECO” felkiáltással kérhet szót, amit a PRAESES „HABEAS”-szal ad meg, vagy „NON HABEAS”-szal tagad meg.

9./ A Szakestély hivatalos itala a sör. Ha valaki nem kíván élni e nemes nedűvel, sör impotenciát köteles bejelenteni. A PRAESES másfajta italt rendel ki számára.

10./ A Szakestély élő alkoholszint mérője az Etalon Részeg, s ha mutatója kiakad, a Szakestély bezáratik.

11./ A Szakestélyen tilos a dohányzás, mivel rákot okoz, de a sör fogyasztása mindenkire nézve kötelező!

12./ Inni csak a PRAESES utasításaira szabad. Aki máskor iszik, az a „Ökör iszik magában” szólás alapján olyan, mint az állat.

13./ Amikor a PRAESES „ALTALÁNOS EKS”-et rendel el, a korszokat teljes mértékben üriteni kell, majd ivás után saját feje fölé emelve, szájjal lefelé fordítva jelezni, hogy az aktus megtörtént.

Ha a PRAESES szájából „TÜKRÖS”, vagy „LEFETY” hallatszik, akkor a korszó tartalmának csak töredékét kell üriteni úgy, hogy az lehetőleg ne a szomszédunk öltönyére kerüljön.

14./ A PRAESES isteni voltából kifolyólag hibát nem követ el. Ha valaki mégis azt hinné, hogy hibát követett el, az tévedésben van. Mivel az el nem követett hibáért a konzekvenciát maga nem vonhatja le, így helyette saját, személyes Konzekvenciája teszi azt meg a következők szerint: a PRAESES felszólítására „Vivát Praeses” felkiáltást követően korszójának tartalmát fenékgig üriti.

15./ Aki a benne felgyült italmennységtől szeretne megszabadulni, köteles asztaltársai által jól hallhatóan a „Tempus helyemre és italomra” mondatot maga elé mormolni, jobb kezét felemelni, balljával a kényes helyet szorongatva a termen kívülre sietve folyóügyét elintézni.

16./ „Silentium” felszólításra mindenki köteles mindennemű beszélgetést beszüntetni. Ha netán valaki továbbra is bontja a rendet, annak korszója fején összetöretik, teremből kivezetetik és pénze vissza nem adatik.

17./ Ha a túlfűtött hangulatban valamilyen nézeteltérés keletkezik, a vita sörpártyában eldöntendő, melynek levezenylése a MAJOR DOMUS feladata.

18./ Az PRAESES hatalmát a MAJOR DOMUS-ra ruházhatja át.

19./ Aki a Házirendben foglaltakat a legkisebb mértékben is megsérti, az kihívja maga ellen a sorsot és a magas Praesidium haragját és élete attól kezdve egy fabatkát sem ér.

Kelt: Kecskemét, 2000. október 14.

MAJOR DOMUS

hitelesítő